

บทอ่านที่ 1

ปฐม 32:22-33

คืนนั้น ยาโคบลุกขึ้น พาภรรยาทั้งสองคน ทาสหญิงทั้งสองคน บุตรทั้งสิบเอ็ดคน เดินข้ามลำธารยับบอก ตรงที่ตื่น เขาส่งบุตร ภรรยาข้ามลำธารและส่งทรัพย์สินสมบัติทั้งหมดไปด้วย เหลือแต่ยาโคบตามลำพัง

บุรุษผู้หนึ่งต่อสู้กับเขาจนรุ่งสาง เมื่อบุรุษผู้นั้นเห็นว่าจะเอาชนะยาโคบไม่ได้ ก็ทุบข้อต่อสะโพกของเขา สะโพกของยาโคบก็เคล็ดไป ขณะที่เขาต่อสู้กันอยู่ บุรุษนั้นจึงว่า “ปล่อยฉันไปเถิด เพราะสว่างแล้ว” ยาโคบตอบว่า “ข้าพเจ้าจะไม่ยอมปล่อยท่านไป จนกว่าท่านจะอวยพรข้าพเจ้า” บุรุษผู้นั้นจึงพูดถามยาโคบว่า “ท่านชื่ออะไร” ยาโคบตอบว่า “ข้าพเจ้าชื่อยาโคบ” บุรุษผู้นั้นจึงว่า “ท่านจะไม่ชื่อยาโคบอีก แต่ชื่ออิสราเอล เพราะท่านได้ต่อสู้กับพระเจ้าและกับมนุษย์ แล้วท่านก็ชนะ” ยาโคบจึงขอว่า “โปรดบอกชื่อของท่านแก่ข้าพเจ้าด้วย” เขาตอบว่า “ท่านถามชื่อของฉันไปทำไม” แล้วก็อวยพรยาโคบที่นั่น

ยาโคบจึงเรียกชื่อสถานที่นั้นว่าเปนูเอล พูดว่า “ข้าพเจ้าได้เห็นพระเจ้าอย่างเต็มตา แล้วยังมีชีวิตอยู่ได้” ดวงอาทิตย์กำลังขึ้นเมื่อยาโคบผ่านเปนูเอล เดินกะโผล่กะเผลก เพราะสะโพกเคล็ด ด้วยเหตุนี้ ชาวอิสราเอลจึงไม่กินเส้นเอ็นที่ข้อต่อสะโพก จนกระทั่งทุกวันนี้ เพราะยาโคบถูกทุบตรงข้อต่อสะโพกนั่นเอง

พระวรสาร

มธ 9:32-38

เมื่อคนที่เคยตามอดทั้งสองคนจากไปแล้ว มีผู้บางคนไปอุกปีศาจสิงคนหนึ่งมาเฝ้าพระเยซูเจ้า ครั้นปีศาจถูกขับออกไปแล้ว คนนั้นก็พูดได้ ประชาชนต่างประหลาดใจ กล่าวว่า “ยังไม่เคยเห็นอะไรเช่นนี้เลยในอิสราเอล” แต่ชาวฟาริสีกล่าวว่า “คนนี้ขับไลปีศาจด้วยอำนาจของเจ้าแห่งปีศาจนั่นเอง”

พระเยซูเจ้าเสด็จไปตามเมืองและตามหมู่บ้าน ทรงสั่งสอนในศาลาธรรม ทรงประกาศข่าวดีเรื่องพระอาณาจักร ทรงรักษาโรคและความเจ็บไข้ทุกชนิด

เมื่อพระองค์ทอดพระเนตรเห็นประชาชน ก็ทรงสงสาร เพราะเขาเหล่านั้นเหน็ดเหนื่อยและท้อแท้ ประจวบแก่ที่ไม่มีใครเลี้ยง แล้วพระองค์ตรัสแก่บรรดาศิษย์ว่า “ข้าวที่จะเก็บเกี่ยวมีมาก แต่คนงานมีน้อย จงวอนขอเจ้าของนาให้ส่งคนงานมาเก็บเกี่ยวข้าวของพระองค์เถิด”

การรักษาความเจ็บป่วยทุกข์พลภาพของพระเยซูคริสต์เจ้า แสดงว่าพระเมสสิยาห์เสด็จมาแล้ว พระอาณาจักรของพระเจ้ามาถึงแล้ว เพราะนี่เป็นพันธกิจของพระเมสสิยาห์ แต่อย่างไรก็ตามเมื่อเราพิจารณาความเป็นจริงที่เกิดขึ้นในสังคม เรายังพบความไม่สมบูรณ์แบบของพระอาณาจักรของพระเจ้า เราจึงต้องร่วมมือกับพระองค์ในการเสริมสร้างพระอาณาจักรของพระองค์บนแผ่นดิน ที่พระเจ้าทรงเรียกเราให้ร่วมงานกับพระองค์ ไม่ใช่เพราะเรามีความสามารถขาดเราไม่ได้ แต่เพราะพระองค์รักและให้เกียรติเรา และปรารถนาให้กิจการเล็ก ๆ น้อย ๆ ที่เราทำเป็นทางนำมาซึ่งพระพรชานเพื่อช่วยเราให้ได้รับความรอดพ้น

อังกศร

9

กรกฎาคม

น.ออสติน เซา รง
และเพื่อนมรณสักขี
ชาวจีน

สดด 17:1-2,3,6-7,
8-9,15

ทำวัตรสัปดาห์ที่ 2